

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το 9^ο πρακτικό της συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Ξάνθης, της **19^{ης} Ιουνίου 2015**

Αριθ. απόφασης **125**

Περίληψη

Εξουσιοδότηση για άσκηση αίτησης ακύρωσης ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής.

Στην Ξάνθη και στο Δημαρχιακό Κατάστημα σήμερα 19 Ιουνίου 2015 ημέρα Παρασκευή και ώρα 14:00 συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Ξάνθης, ύστερα από την αριθμ. πρωτ. 25602/15-06-2015 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου της, κ.Χαράλαμπου Δημαρχόπουλου (Δήμαρχος Ξάνθης), η οποία επιδόθηκε κανονικά στο καθένα από τα μέλη της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 75 του Ν. 3852/10 παρ. 6, προκειμένου να συζητηθούν τα ακόλουθα θέματα της ημερήσιας διάταξης και να ληφθούν σχετικές αποφάσεις.

Αφού διαπιστώθηκε νόμιμη απαρτία, γιατί σε σύνολο εννέα (9) μελών βρέθηκαν παρόντα έξι (6) μέλη δηλαδή:

Παρόντες

- 1.Χαράλαμπος Δημαρχόπουλος (Πρόεδρος)
- 2.Κων/νος Τριανταφυλλίδης
- 3.Ερκάν Κίρατζη
- 4.Σιαμπάν Μπαντάκ
- 5.Απόστολος Αγκόρτζας
- 6.Ιορδάνης Χατζηευφραιμίδης

Απόντες

- 1.Τοπ Ισμέτ
- 2.Αθανάσιος Ξυνίδης
- 3.Αλεξία Γκιρτζίκη

Ο Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής και αφού εισηγήθηκε το 28^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης , έθεσε υπόψη των μελών της υπ' αριθ. 24142/05-06-2015 αναφορά της Νομικής Υπηρεσίας η οποία έχει ως εξής: Παρακαλώ όπως εισάγετε το θέμα στην Οικονομική Επιτροπή για τη λήψη απόφασης με την οποία θα εξουσιοδοτηθούμε:

α/για την κατάθεση αίτησης ακύρωσης ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής με σκοπό την ακύρωση της παραπάνω απόφασης καθώς δεδομένου ότι συντρέχει έννομο συμφέρον του Δήμου Ξάνθης για την άσκηση της εν λόγω αίτησης ακύρωσης και γνωμοδοτούμε θετικά για την άσκησή της και

β/για την παράστασή των νομικών συμβούλων του Δήμου Ξάνθης κατά τη συζήτηση της υπόθεσης για τους όλους τους λόγους που προβάλλουμε στο συνημμένο σχέδιο της αίτησης ακύρωσης που έχει ως ακολούθως:

«ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ ΑΙΤΗΣΗ ΑΚΥΡΩΣΗΣ

Του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «Δήμος Ξάνθης» που εδρεύει στην Ξάνθη και εκπροσωπείται νόμιμα.

ΚΑΤΑ

1/Του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομικών που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα και του Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης Περιβάλλοντος Ενέργειας που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα

2/Της με αριθμό 8/2010 απόφασης της Α΄βάθμιας Επιτροπής Δασικών Αμφισβητήσεων Νομού Ξάνθης καθώς και κάθε άλλης συναφούς προγενέστερης ή μεταγενέστερης πράξης ή παράλειψης.

3/Της με αριθμό 1674/2010 απόφαση του Δασάρχη Ξάνθης

Η Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης και Αποχέτευσης Ξάνθης (ΔΕΥΑΞ) με την με αριθμό πρωτοκ. 426/4-2-2010 αίτησή της προς το Δασαρχείο Ξάνθης, ζήτησε να της χορηγηθεί άδεια για την κατασκευή Φωτοβολταϊκού Σταθμού Ισχύος 2 MW, **εντός μίας δημοτικής έκτασης**, επιφάνειας 141.533,77 τ.μ., που βρίσκεται στο αγρόκτημα Πετροχωρίου Νομού Ξάνθης και συνορεύει γύρω: ανατολικά με την Βιομηχανική περιοχή Νομού Ξάνθης, δυτικά με γεωργική καλλιέργεια, βόρεια με χορτολιβαδική έκταση και νότια με δρόμο και ρέμα, επειδή βρίσκεται εκτός δασικής περιοχής, δεδομένου ότι η έκταση αυτή αποφασίστηκε κατ'αρχήν να της παραχωρηθεί για τον ανωτέρω σκοπό από το Δήμο Ξάνθης, σύμφωνα με την με αριθμό 181/2009 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου. Μέχρι δε και το χρόνο έκδοσης της ανωτέρω προσβαλλόμενης πράξης το Δασαρχείο Ξάνθης δεν είχε χαρακτηρίσει ξανά την κρινόμενη έκταση. Με αφορμή όμως την ανωτέρω αίτηση, ο Δασάρχης Ξάνθης χαρακτήρισε την ανωτέρω έκταση ως ανήκουσα στην κατηγορία των δασών και δασικών εκτάσεων με την με αριθμό 1674/2010 απόφασή του, κατά της οποίας προσφύγαμε με τις από 14-9-2010 αντιρρήσεις μας και οι οποίες απορρίφθηκαν με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Κατά της προσβαλλόμενης απόφασης, προσφύγαμε στην συνέχεια νόμιμα και εμπρόθεσμα ενώπιον της Β΄βάθμιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων Περιφ. Ανατ. Μακεδονίας και Θράκης Εφετείου Θράκης, δυνάμει του άρθρου 14 του Ν. 998/1979, με την από 24-2-2011 προσφυγή μας. Η Β΄ Βάθμια Επιτροπή δεν συνεδρίασε εντός της 6μηνης προθεσμίας που θέτει η παρ. 2 του άρθρου 52 του Ν. 4280/2014 «Μεταβατικές Διατάξεις», με αποτέλεσμα να σταλούν οι φάκελοι που εκκρεμούσαν στις Επιτροπές στα κατά τόπους Δασαρχεία/Δ/νσεις Δασών, ενώ δόθηκε παράλληλα η δυνατότητα άσκησης αίτησης ακύρωσης στα διοικητικά δικαστήρια και συγκεκριμένα ενώπιον του Δικαστηρίου σας, προκειμένου να εξαφανιστεί η προσβαλλόμενη πράξη, εντός την προθεσμίας άσκησης της που ήταν 60 ημέρες, από την κοινοποίηση της ειδοποίησής μας από το Δασαρχείο Ξάνθης για την μη συνεδρίαση της Επιτροπής εντός του 6μηνου.

Την απόφαση αυτή της Α΄ Βάθμιας Επιτροπής Δασικών Αμφισβητήσεων, όπως και κάθε άλλη προγενέστερη ή μεταγενέστερη αυτής, συναφή πράξη ή παράλειψη, προσβάλλουμε ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού και ζητούμε την ακύρωσή της, ως εκδοθείσας κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, κατά παράβαση νόμου και κατά παράβαση συνταγματικών και άλλων κανόνων δικαίου, κατά κακή χρήση της διακριτικής ευχέρειας, επιπροσθέτως δε ως ανεπαρκώς και πλημμελώς αιτιολογημένης, για τους ακόλουθους λόγους και για όσους επιφυλασσόμαστε να προσθέσουμε λόγους:

1/Η προσβαλλόμενη είναι ακυρωτέα δεδομένου ότι στην σύνθεση της Α΄ βάθμιας Επιτροπής Δασικών Αμφισβητήσεων Ξάνθης συμμετείχε δικαστικός λειτουργός, ως πρόεδρος, η οποία εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, και ενόψει της

προβλεπόμενης στις παρ. 2 και 3 του άρθρου 89 του Συντάγματος απαγορεύεται ανάθεση διοικητικών καθηκόντων σε δικαστικούς λειτουργούς.

Όπως δε έχει κριθεί ήδη από το ΣτΕ (99/2015 και 137/2015 ΝΟΜΟΣ), οι επιτροπές του άρθρου 10 παρ. 3 του ν. 998/1979, δεν συνιστούν συμβούλια ή επιτροπές ελεγκτικού ή δικαιοδοτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 89 παρ. 2 του Συντάγματος, δεδομένου ότι η αρμοδιότητά τους, όπως ορίζεται στη διάταξη αυτή του ν. 998/1979 και στο άρθρο 14 του ίδιου νόμου, δεν έχει ως αντικείμενο την άσκηση οικονομικού ή δημοσιονομικού ελέγχου ούτε συνάπτεται με θέματα οικονομικού ή δημοσιονομικού χαρακτήρα. Εξάλλου, οι επιτροπές αυτές δεν έχουν δικαιοδοτικό χαρακτήρα, διότι αποφαινόμενες επί ενδικοφανών προσφυγών κατά διοικητικών πράξεων με βάση τη διαγραφόμενη στο νόμο διοικητική διαδικασία που δεν έχει στοιχεία, τα οποία προσιδιάζουν σε εκτέλεση δικαιοδοτικού έργου και σε άσκηση αρμοδιότητας δικαιοδοτικού οργάνου, όπως η δημοσιότητα των συνεδριάσεων και η υποχρέωση εξασφάλισης της κατ' αντιμωλία συζήτησης. (πρβλ. ΣτΕ 3503/2009 Ολομ.). Συνεπώς, η συγκρότηση των παραπάνω επιτροπών με τη συμμετοχή δικαστικού λειτουργού δεν είναι νόμιμη, ως αντίθετη προς τις παραπάνω συνταγματικές διατάξεις.

ii/Η προσβαλλόμενη απόφαση έσφαλλε δεχόμενη, κατά πλειοψηφία των μελών της Επιτροπής ότι η επίδικη έκταση έχει δασικό χαρακτήρα, λαμβάνοντας στοιχεία από την πράξη χαρακτηρισμού του Δασάρχη, η οποία αναφερόταν στα είδη βλάστησης που έχει η επίδικη έκταση στις αεροφωτογραφίες του έτους 1945 κα 1996 (οι οποίες σημειωτέον δεν προσκομίστηκαν κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, ούτε και μας παραδόθηκαν ώστε να μπορούμε να τις αντικρούσουμε προσηκόντως), στο σχετικό κτηματολογικό διάγραμμα της διανομής του έτους 1930 στην κλίση του εδάφους που είναι 20% στο αβαθές έδαφος και στο ότι δεν υπάρχουν πρόσφατες αλλοιώσεις στην βλάστηση.

Ενώ εάν δίκαια και σωστά εκτιμούσε τα πράγματα και ορθά ερμήνευε και εφάρμοζε το νόμο θα έπρεπε να κάνει δεκτές τις αντιρρήσεις μας και να ακυρώσει την με αριθμό 1674/2010 πράξη χαρακτηρισμού του Δασάρχη δεδομένου ότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 2 σε συνδυασμό με την παρ. 1 του ίδιου άρθρου του ν. 998/79, όπως έχει τροποποιηθεί σήμερα, για τον χαρακτηρισμό μίας έκτασης ως δασικής δεν αρκούν μόνο τα παραπάνω που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή. Απαιτείται η συνδρομή και άλλων στοιχείων. Συγκεκριμένα σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 και 2 του Ν. 998/79 συνάγεται ότι ως «δασική έκταση» νοείται η θαμνώδης ξυλώδης βλάστηση οιασδήποτε διαπλάσεως αποτελούσα μία οργανική ενότητα. Επομένως μοναδικό (και απαραίτητο) στοιχείο για την εξειδίκευση της έννοιας της δασικής εκτάσεως είναι η οργανική ενότητα της υπάρχουσας στην εν λόγω έκταση βλαστήσεως. Στην προκειμένη περίπτωση ούτε η προσβαλλόμενη απόφαση αλλά ούτε και η αρχική πράξη χαρακτηρισμού δασάρχη, απέδειξαν ότι η επίδικη έκταση αποτελεί οργανική ενότητα, η οποία δύναται να εξυπηρετήσει μία ή περισσότερες από τις αναφερόμενες στην παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 998/79 λειτουργίες, δηλαδή εάν συμβάλλει στην διατήρηση της φυσικής και βιολογικής ισορροπίας ή εάν εξυπηρετεί τη διαβίωση του ανθρώπου εντός του φυσικού περιβάλλοντος. Ακόμη και από την αυτοψία που διενεργήθηκε δεν αποδείχτηκε κάτι τέτοιο. Αντιθέτως αποδείχτηκε ότι:

a/Η πράξη του Δασάρχη για τον χαρακτηρισμό της εν λόγω έκτασης πάσχει από αοριστία, δεδομένου ότι δεν βρέθηκε εγκατελειμμένη γεωργική έκταση εμβαδού 21 στρεμμάτων στην νοτιοανατολική πλευρά της επίδικης έκτασης, ούτε και πουθενά

αλλού εντός αυτής (κάτι το οποίο αναγνωρίστηκε και από τον δασολόγο, μέλος της Επιτροπής, κύριο Πετρίδη].

β/Δεν αποδείχτηκε ότι η κάλυψη της επίδικης έκτασης από δασική βλάστηση υφίσταται σε ποσοστό 80%. Ευρέθησαν **μόνο τρία - τέσσερα δέντρα (δρυς και πεύκα)** στο βορειότερο σημείο αυτής καθώς και αρκετοί θάμνοι (ρύκια, πουρνάρια, κλπ.), **δεν κάλυπταν όμως όλη την επιφάνεια** και σε καμία περίπτωση το 80% αυτής.

γ/Δεν αποδείχτηκε ότι η επίδικη έκταση αποτελεί οργανική ενότητα η οποία να δύναται να εξυπηρετήσει μία ή περισσότερες από τις αναφερόμενες στην παρ. 1 του άρθρου 3 του Ν.998/79, λειτουργίες, δηλαδή ότι συμβάλλει στη διατήρηση της φυσικής και βιολογικής ισορροπίας ή ότι εξυπηρετεί τη διαβίωση του ανθρώπου εντός του φυσικού περιβάλλοντος. Η δε δασώδης έκταση, στην οποία αναφέρθηκε το μέλος της Δ/νσης Δασών, **βρίσκεται πολύ βορειότερα και σε απόσταση μεγαλύτερη των δύο χιλιομέτρων από την επίδικη έκταση.** Ούτε πουθενά αλλού γύρω διαπιστώθηκε δασική βλάστηση. Άλλωστε η επίδικη γειτνιάζει ανατολικά με την Βιομηχανική περιοχή της Ξάνθης, για την οποία ήδη έχουν προηγηθεί πολλές μελέτες περιβαλλοντικών όρων για την ανοικοδόμηση των βιομηχανικών εγκαταστάσεων, αντίθετα με όσα αναληθώς ισχυρίζεται η Δ/νση Δασών ότι δεν ελέγχεται ο δασικός χαρακτήρας. Άλλωστε είναι γνωστό ότι για την έκδοση κάθε οικοδομικής άδειας (ειδικά στις εκτός σχεδίου περιοχές ζητείται πάντοτε η πράξη χαρακτηρισμού της δασικής υπηρεσίας, όπως και άλλων υπηρεσιών -Αρχαιολογίας, Δ/νση Γεωργίας κλπ- για να αποφευχθεί βλάβη του Δημοσίου).

δ/αποδείχτηκε επίσης ότι η γειτονική έκταση (στην δυτική πλευρά της επίδικης) η οποία αποτελείται από κληροτεμάχια της διανομής του έτους 1930 που παραχωρήθηκαν σε ακτήμονες προς καλλιέργεια έχει ακριβώς την ίδια μορφή με την επίδικη, χωρίς όμως αυτή να χαρακτηρίζεται ομοίως δασική, παρά αναγνωρίζεται από την Υπηρεσία του Δασαρχείου **ως ιδιόκτητη καλλιεργήσιμη έκταση,** λειτουργώντας όμως έτσι η Διοίκηση υπέρμετρα επιβαρυντικά και άδικα για την ακίνητη περιουσία του Δήμου. Ο δε ισχυρισμός της Δ/νσης Δασών ότι αυτή η γειτονική έκταση, που έχει την ίδια ακριβώς μορφή (μάλιστα διαπιστώθηκε η ύπαρξη περισσότερων άγριων δέντρων εντός αυτής), δεν θεωρείται δασική διότι η επί μακρόν χρόνο εγκατάλειψη των εκτάσεων αυτών από τους ιδιοκτήτες τους επέτρεψε την ανάπτυξη άγριας βλάστησης (δασικής και μη), θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ομοίως **και στη δική μας έκταση,** δεδομένου ότι η επίδικη έκταση δεν παραχωρείται προς καλλιέργεια, παρά χρησιμοποιείται μόνο για βοσκή. Η αντιμετώπιση δε της Δασικής Υπηρεσίας θα έπρεπε να είναι όμοια για όλους, βασισμένη στην αρχή της ισότητας, της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισης των περιπτώσεων, πολύ δε περισσότερο εν προκειμένω που αφορά δημοτική έκταση. Μάλιστα ακόμη και κατά την διάρκεια της αυτοψίας, διαπιστώθηκε ότι κοπάδια ζώων που βρισκόντουσαν εντός της περιοχής χρησιμοποιούσαν ως βοσκή τον χώρο.

Συνεπώς απ' τη στιγμή που η προσβαλλόμενη απόφαση επικύρωσε την πράξη χαρακτηρισμού, χωρίς να λάβει υπόψη της τα ανωτέρω στοιχεία, πρέπει να ακυρωθεί.

ΙΙΙ/Η προσβαλλόμενη απόφαση έπρεπε για τον χαρακτηρισμό της έκτασης να λάβει υπόψη της και το ιδιοκτησιακό καθεστώς της το οποίο προβάλλαμε με τις αντιρρήσεις μας ακόμη και εάν αυτό δεν είναι αντικείμενο της κρινόμενης διαφοράς δεδομένου ότι από αυτό συνάγεται η μορφολογία του ακινήτου και η χρήση του από το Δήμο Ξάνθης, δηλαδή η χρήση του ως βοσκοτόπι. Αυτός ήταν και ο μοναδικός λόγος που προβλήθηκε από εμάς το ιδιοκτησιακό καθεστώς κατά τη συζήτηση των αντιρρήσεών μας και όχι για

να κριθούν τα εμπράγματα μας δικαιώματα επί της άνω εκτάσεως. Οι οποίοι όμως ισχυρισμοί μας εσφαλμένα δεν λήφθηκαν υπόψη.

Από την άλλη όμως έγινε δεκτή η εισήγηση της Δ/νσης Δασών, η οποία έκανε λόγο για **δημόσια δασική** έκταση, δημιουργώντας έτσι αυτόματα και θέμα διεκδίκησης της έκτασής μας από το Δημόσιο, η οποία ποτέ μέχρι σήμερα δεν διεκδικήθηκε.

Ενώ εάν δίκαια και σωστά εκτιμούσε τα πράγματα και, ορθά ερμήνευε και εφαρμόζε τον νόμο θα έπρεπε η προσβαλλόμενη να λάβει υπόψη της και τα εξής:

-Ότι η επίδικη έκταση, που έχει επιφάνεια 141.533,77 τ.μ., αποτελεί τμήμα μείζονος έκτασης που αποτελούσε και αποτελεί βοσκοτόπι των κατοίκων του χωριού Χρύσας Δήμου Ξάνθης, επιφάνειας συνολικής 1.882.525 τ.μ., βρίσκεται στη θέση «ΜΕΝΤΕΣΕΛΙ» του αγροκτήματος Πετροχωριού του Δήμου Ξάνθης και έχει αριθμό τεμαχίου **στο κτηματολόγιο του Δήμου Ξάνθης 833**, συνορεύει δε γύρω της: βόρεια με αγρούς και με το υπ'αριθμ. 830 κοινόχρηστρέμα, ανατολικά με το υπ'αριθμ. 830 κοινόχρηστο ρέμα και με αγρούς ιδιοκτησίας Δημητρίου Παπαδόπουλου, Ευστρατίου Τζεμπραϊλίδη, Σταύρου Ανδρεάδη, Γρηγορίου Δερμεντζόγλου, Γεωργίου Μιχαηλίδη, Ευστρατίου Τζεμπραϊλίδη και με το υπ'αριθμ. 905 κοινόχρηστο ρέμα, νότια με Εθνική Οδό Καβάλας-Ξάνθης και δυτικά με ρέμα άνευ αριθμού και με το υπ'αριθμ. 837 κοινόχρηστο ρέμα.

-Ότι εντός της ανωτέρω βοσκήσιμη; έκτασης υφίστανται και τα κάτωθι κληροτεμάχια τα οποία διανεμήθηκαν από το Υπουργείο Γεωργίας σε ακτήμονες γεωργούς και συγκεκριμένα: α/Το με αριθμό 419 κληροτεμάχιο εκτάσεως 1.600 τ.μ., β/Το με αριθμό 420 κληροτεμάχιο επιφάνειας 650 Τ.μ.,

γ/Τα με αριθμούς 585 και 586 κληροτεμάχια εκτάσεως 6.000 Τ.μ. και

δ/τα με αριθμούς 595 και 775 κληροτεμάχια επιφάνειας 25.375 τ.μ.

-Ότι η ανωτέρω μείζων έκταση, με αριθμό τεμαχίου 833, αποτελεί το ένα από τα δέκα (10) συνολικά τεμάχια **βοσκήσιμης έκτασης που** περιγράφονται **στην** κατωτέρω **απόφαση**, με συνολική επιφάνεια της ευρύτερης αυτής περιοχής 2.552.000 τ.μ., και περιήλθε στον οικισμό Χρύσας που ανήκει στα διοικητικά του όρια του Δήμου Ξάνθης, από την πρώην Κοινότητα Χρύσας (ή στα τουρκικά «Κιρέτσιλερ»), μετά την απελευθέρωση της Ξάνθης, δυνάμει των διατάξεων άρθρου 1 του νόμου 2074/1920 και των συναφών οικείων διατάξεων και την έκτοτε και μέχρι σήμερα νομή και κατοχή αυτής διανοία κυρίου, με καλή πίστη και νόμιμο τίτλο, συνεχώς και αδιατάρακτα με σκοπό την βοσκή των ζώων των κτηνοτρόφων του οικισμού Χρύσας Δήμου Ξάνθης, όπως σαφώς προκύπτει και από την με αριθμό 13/14-3-1972 απόφαση της Επιτροπής του άρθρου 192 και 193 του τότε Κώδικα «περί Δήμων και Κοινοτήτων» η οποία συγκροτήθηκε με την με αριθμό 1849/1968 απόφαση Νομάρχη Ξάνθης με σκοπό την εξέταση και εγγραφή στα κτηματολόγια του Δήμου Ξάνθης της βοσκής παρά τω χωριό ΧΡΥΣΑ του Δήμου Ξάνθης, η οποία μεταγράφηκε στο Υποθηκοφυλακείο Ξάνθης στον τόμο 539 και αύξοντα αριθμό μεταγραφής 32. Σύμφωνα δε με την ανωτέρω διάταξη, οι τότε , κοινότητες και δήμοι των νέων χωρών **απέκτησαν αυτοδικαίως την κυριότητα των βοσκήσιμων εκτάσεων** (των τουρκικών κοινοτήτων), οι οποίες είχαν ανέκαθεν αφεθεί κατά τον τουρκικό νόμο περί γαιών στην κοινή χρήση των κατοίκων των χωριών που αποτέλεσαν τις κοινότητες και τους δήμους αυτούς, έστω και αν αναγνωρίστηκαν στη συνέχεια με διαφορετικό όνομα, **και επομένως** έπαυσε έκτοτε **να υπάρχει** **επι των γαιων αυτων το δικαίωμα κυριότητας του Ελληνικού Δημοσίου ως διαδόχου του Τουρκικού Δημοσίου.** Ετσι και στην προκειμένη περίπτωση απέκτησε αυτοδικαίως την κυριότητα της μείζονος έκτασης ο Δήμος Ξάνθης (στον

οποίο ανήκει ο οικισμός Χρύσας) από την πρώην Κοινότητα Χρύσας ή τουρκιστί «Κιρέτσιλερ», Η έννοια δε των γαιών που είχαν αφεθεί ή εγκαταλειφθεί στην κοινή χρήση, προσδιορίζεται με ευθεία παραπομπή στις σχετικές διατάξεις του περί γαιών νόμου της 7 Ραμαζάν 1274 (1856), ο οποίος διατηρήθηκε σε ισχύ στις χώρες που διετέλεσαν προηγουμένως υπό την άμεση κυριαρχία του οθωμανικού κράτους και μετά την εισαγωγή της ελληνικής αστικής νομοθεσίας κατά το άρθρο 2 παρ. 4 του ν. 147/1914. Από τις διατάξεις αυτές και ειδικότερα εκείνες των άρθρων 1παρ. 4,5 παρ. 2 και 91-102 του νόμου περί γαιών, προκύπτει ότι οι γαίες που είχαν αφεθεί στην κοινή χρήση (εγκαταλειμμένες γαίες- μετρουκέ) μεταξύ των οποίων περιλαμβάνον και οι βοσκήσιμες εκτάσεις, αποτελούσαν ιδιαίτερη κατηγορία γαιών διαφορετική από εκείνη των δημοσίων γαιών (εραζι εμφιγιέ), διότι ανήκαν μεν όπως και οι τελευταίες στο οθωμανικό δημόσιο, αλλά ενώ στις δημόσιες γαίες υπό προϋποθέσεις παρεχωρείτο σε ιδιώτες δικαίωμα εξουσιάζσεως (τεσσαρούφ), στις καθιερωμένες στην κοινή χρήση γαίες ιδιώτη και αυτές παρεχωρούντο είτε επισήμως με την έκδοση σουλτανικών φερμανίων είτε με την ανοχή του τουρκικού κράτους στην αποκλειστική κοινή χρήση της ολότητας των κατοίκων ενός ή περισσότερων χωριών η κωμοπόλεων, το δικαίωμα των οποίων μάλιστα είχε κατοχυρωθεί ως απαράγραπτο με το άρθρο 102 του περί γαιών νόμου. Σύμφωνα δηλαδή με την διάταξη του ν. 2074/1920 η νομική και πραγματική κατάσταση των βοσκήσιμων γαιών για να χαρακτηριστούν αυτές έτσι έπρεπε να είχε διαμορφωθεί κατά τη διάρκεια της Οθωμανικής κυριαρχίας, δηλαδή τα δικαιοπαγωγικά γεγονότα της καθιέρωσης τους στην κοινή χρήση των κατοίκων του χωριού κτλ να είχαν συντελεστεί στο χώρο και χρόνο της κυριαρχίας αυτής. Γεγονός το οποίο συντρέχει και στην προκειμένη περίπτωση για την επίδικη έκταση. Η δε χρήση της προοριζόταν ανέκαθεν και από αμνημονεύτων χρόνων **για τη βοσκή των αιγοπροβάτων και λοιπών μεγάλων ζώων των κατοίκων της τότε Κοινοτητας Χρυσας** (Κιρέτσιλερ), μέχρι του χρόνου της απελευθέρωσης της Ξάνθης και της σύστασης του Δήμου Ξάνθης, Μετά δε την απελευθέρωση της περιοχής οι κτηνοτρόφοι του συνοικισμού Χρύσας, (που αποτελεί οικισμό του Δήμου Ξάνθης) συνέχισαν να χρησιμοποιούν την επίδικη έκταση, όπως και τη γύρω από αυτή μείζονα έκταση, για τη βοσκή των ζώων τοικ, και ουδεμία μεταβολή ή αμφισβήτηση υπήρχε στην κυριότητα του Δήμου Ξάνθης όσον αφορά την βοσκήσιμη αυτή έκταση. **Ουδέποτε δε αμφισβητήθηκε η μορφή της έκτασης αυτής μέχρι σήμερα, τόσο από το Δημόσιο, όσο και από το Δασαρχείο Ξάνθης, ώστε να θεωρείται δημόσια δασική.** Λόγω όμως των διάφορων ασθενειών (κυρίως του , αφθώδους πυρετού) που προσέβαλαν τα ζώα των κατοίκων του οικισμού Χρύσας τα τελευταία χρόνια, αποδεκατίστηκαν τα κοπάδια των κατοίκων της περιοχής σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό, **με συνέπεια να μειωθεί η κτηνοτροφία στην περιοχή και ενδεχομένως να έχει αναπτυχθεί κάποια ήπια βλάστηση.**

iv/Η προσβαλλόμενη απόφαση έσφαλε δεχόμενη ότι η επίδικη έκταση εγγράφηκε στο διάγραμμα της αρχικής διανομής του 1930, ως δάσος, ενώ εάν δίκαια και σωστά εκτιμούσε τα πράγματα και ορθά ερμήνευε και εφαρμόζε τον νόμο, θα έπρεπε να απορρίψει τον ισχυρισμό αυτόν της Δ/νσης Δασών, δεδομένου ότι σύμφωνα με την με αριθμό 5327/30-8-2004 απόφαση Νομάρχη Ξάνθης, επήλθε νόμιμη μεταβολή στα κτηματολογικά στοιχεία του αγροκτήματος Ερείκης (Πετροχωρίου Ξάνθης) ΑΔ 1930 και ναι μεν αρχικώς εγγραφόταν ως δάσος, αλλά στη συνέχεια με την ανωτέρω απόφαση Νομάρχη μεταβλήθηκε σε **Δημοτική έκταση Δήμου Ξάνθης**, το οποίο όμως η Α'βάθμια Επιτροπή δεν έλαβε διόλου υπόψη της.

Εάν άλλωστε υπήρχε οποιαδήποτε αμφισβήτηση από τη Δασική Υπηρεσία (δηλαδή Ελληνικό Δημόσιο) για την τροποποίηση που επήλθε στον κτηματολογικό πίνακα της διανομής του 1930 με την με αριθμό 5327/30-8-2004 απόφαση του Νομάρχη Ξάνθης, που αποτελεί επίσης Αρχή του Ελληνικού Δημοσίου, - η οποία πράξη ήταν καθόλα νόμιμη και όχι αυθαίρετη όπως δήθεν επικαλείται η Δ/νση Δασών- θα έπρεπε να αντιδράσει τότε και να την προσβάλλει στα αρμόδια όργανα. Τέτοια προσβολή όμως δεν έλαβε ποτέ χώρα και έτσι η απόφαση του Νομάρχη θεωρείται εκτελεστή και ισχύει κατά παντός τρίτου, άρα και κατά του Δασαρχείου και της Δ/νσης Δασών.

ν/Προς επίρρωση όλων των ανωτέρω και προς απόδειξη ότι ανέκαθεν ο χαρακτήρας της επίδικης έκτασης, αλλά και της ευρύτερης έκτασης εντός της οποίας αυτή βρίσκεται δεν είναι δασικός, επισημαίνουμε ότι τμήμα της ανωτέρω μείζονος έκτασης, επιφάνειας 561.752 Τ.μ. **εντάχθηκε στην Βιομηχανική Περιοχή Νομού Ξάνθης** κατά την επέκτασή της (ΦΕΚ 209/5-3-1998 τεύχος Β'), καθώς και **άλλα τμήματα** αυτής, **επιφάνειας 224.321,90 και 146.871,60 τ.μ., παραχωρήθηκαν με χρησιδάνειο για 20 έτη προς το ταμείο Εθνικής Αμυνας (ΤΕΘΑ)** με σκοπό να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη των στρατιωτικών αναγκών εκπαίδευσης των μονάδων του Στρατού «Τριανταφυλλίδη». Στοιχεία όμως που η προσβαλλόμενη δεν έλαβε υπόψη της.

Όπως επίσης προβάλλουμε (όπως προβάλαμε και στην Α βάθμια Επιτροπή): ότι η πράξη της διαχειριστικής μελέτης του δημοσίου συμπλέγματος Γέρακα-Ξάνθης-Κιμμερίων Δασαρχείων Ξάνθης και Σταυρούπολης 2007 - 2016, η οποία εγκρίθηκε με την με αριθμό 3145/6-6-2007 απόφαση Δ/ντή Δασών Περιφέρειας Αν. Μακ, και Θράκης, **δεν αποτελεί τίτλο κυριότητας, ουτε με αυτήν τεκμαίρεται ότι η κυριότητα της επίδικης έκτασης ανήκει στο Δημόσιο και εξ αυτού του λόγου διαχειρίζεται ως δημόσια δασική και άρα από κακή εφαρμογή του νόμου λήφθηκε υπόψη από την προσβαλλόμενη για την κρίση της.**

Από το Δήμο Ξάνθης, με το με αριθμό πρωτοκόλλου 3983/29-11-2006 έγγραφο της Δ/νσης Δασών **ζητήθηκαν μόνο οι απόψεις του Δημ. Συμβουλίου περί της πρόβλεψης της μελέτης όσον αφορά:** -Την απαγόρευση της βοσκής στις συστάδες που υλοτομούνται για δέκα (10) έτη για τα γίδια και τρία (3) χρόνια για τα πρόβατα και μεγάλα ζώα καθώς και την απαγόρευση της βοσκής στις αναδασωτές εκτάσεις που είναι γυμνές, μερικώς δασοσκεπείς και διαβρωσιγενείς. Κατά τα ανωτέρω **σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσε να αποτελέσει η μη υποβολή απόψεων από το Δημοτικό Συμβούλιο, ομολογία της κυριότητας της επίδικης έκτασης από το Δημόσιο (στην προκειμένη περίπτωση Δασαρχείο). Ούτε φυσικά σημαίνει αποδοχή του δασικού χαρακτήρα της έκτασης.**

Άλλωστε η σύνταξη διαχειριστικών μελετών από τα Δασαρχεία της χώρας είναι μία εργασία που επιβάλλεται να εκτελείται από αυτά κατά τις διατάξεις του Π.Δ. 86/1969, χωρίς όμως να αποτελεί και νόμιμη κατοχύρωση της μορφής της έκτασης ή τεκμήριο κυριότητας υπέρ του Δημοσίου.

Η διαδικασία αναγνώρισης του ιδιοκτησιακού καθεστώτος αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα των Πολιτικών Δικαστηρίων. Επειδή όπως αποδείχτηκε και από την μαρτυρία του κυρίου Δημητρίου Ζαμπάρα, υπάλληλου της Δ/νσης Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου Ξάνθης, κατά την εκδίκαση των αντιρρήσεών μας: Παλιότερα αλλά και μέχρι σήμερα μισθωνόταν το επίδικο σε κτηνοτρόφους της πρώην Κοινότητας Χρύσας Ξάνθης, ήδη σήμερα από τους κτηνοτρόφους τους Δήμου Ξάνθης που κατοικούν στην γύρω περιοχή. Το δε Δημοτικό Συμβούλιο καθόριζε και καθορίζει το ύψος του

μισθώματος αλλά και τη θέση στην οποία κάθε κτηνοτρόφος οφείλει να βόσκει το ποίμνιό του ή τη αγέλη του, κάθε χρόνο δε η περιοχή δίνεται και δινόταν σε διαφορετικούς κτηνοτρόφους. Επίσης τμήματα της ίδιας μείζονος έκτασης τα οποία προκύπτουν από τα προσκομιζόμενα και επικαλούμενα συμβόλαια και πράξης τροποποίησης και επέκτασης της Βιομηχανικής Περιοχής της Ξάνθης, έχουν ήδη παραχωρηθεί για βιομηχανικούς σκοπούς. Εγκατάσταση εργοστασίων και ήδη έχουν ανεγερθεί βιομηχανικές εγκαταστάσεις. Άλλο δε τμήμα έχει παραχωρηθεί στο Στρατό για πεδίο βολής και για εξυπηρέτηση και άλλων στρατιωτικών αναγκών.

Επειδή ανέκαθεν η συγκεκριμένη επίδικη έκταση αποτελούσε δημοτικό βοσκοτόπι.

Επειδή ακόμη η μορφή της έκτασης αλλά και η θέση στην οποία κείται το επίδικο ακίνητο αποδεικνύει ότι δεν πρόκειται για δάσος ή δασική έκταση, αφού πρόκειται για μία στενή λωρίδα ανάμεσα στην Βιομηχανική Περιοχή και στο Πεδίο Βολής του Στρατού και επί της Εθνικής Οδού Ξάνθης - Καβάλας, που εκ των πραγμάτων δεν θα μπορούσε να έχει δασικό χαρακτήρα δεδομένου ότι τελείως αποκομμένη από τον υπόλοιπο δασικό ορεινό όγκο. Ακόμη και στο χάρτη που συνοδεύει τη Διαχειριστική Μελέτη του Δασαρχείου φαίνεται ότι το μεγαλύτερο μέρος της έκτασης δεν καλύπτεται από δασική βλάστηση αλλά από γυμνές εκτάσεις, χρωματισμένες με κίτρινο χρώμα

Επειδή δεν αποδείχτηκε η γειτνίαση του επιδίκου με άλλες δασικές εκτάσεις, η σύνδεσή του με δασικά οικοσυστήματα, ώστε να προκύπτει ότι συγκροτεί με αυτά δασική οργανική ενότητα (βλ ΣΤΕ 2959/2006, 2997/2003, 2001/1997, πρβλ ΣΤΕ 1309/2005, 1417/2003).

Επειδή η επίδικη έκταση **δεν αποτελούσε ποτέ δασική** αλλά χρησιμοποιούνταν ανέκαθεν ως βοσκή για τους κατοίκους του χωριού Χρύσας και μέχρι τουλάχιστον το έτος 1972, αλλά και μέχρι σήμερα, η δε μορφή της δεν είχε ποτέ δασικό χαρακτήρα. Η μείζων επίσης δημοτική έκταση [τμήμα της οποίας αποτελεί η επίδικη) εξακολουθεί να οριοθετείται μέχρι σήμερα ως βοσκοτόπι του Δήμου Ξάνθης και με κανονιστικές αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου να ορίζεται το δικαίωμα βοσκής για τους δημότες και μη του Δήμου Ξάνθης (πλην των εκτάσεων που έχουν παραχωρηθεί σε τρίτους). Συνεπώς αποκλείεται η περίπτωση κατά το έτος 1996 σε αεροφωτογραφίες να εμφανίζεται ως δασική.

Από τα παραπάνω εκτιθέμενα, προκύπτει ότι τόσο η προσβαλλόμενη απόφαση με αριθμό 8/2010 της Α'βάθμιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων, όσο και η με αριθμό 1674/2010 πράξη χαρακτηρισμού του Δασάρχη Ξάνθης πρέπει να ακυρωθούν ως μη νόμιμες, αβάσιμες και αναίτιολογητες σύμφωνα με το νόμο.

Επειδή ποτέ μέχρι σήμερα δεν αμφισβητήθηκε η κατοχή της ανωτέρω επίδικης έκτασης από τρίτους, ούτε από το Ελληνικό Δημόσιο, ούτε και από το Δασαρχείο

Επειδή ήδη ο Δήμος Ξάνθης έχει καταγράψει την ανωτέρω έκταση ως δημοτική ακίνητο (βοσκοτόπι) στο Κτηματολόγιο του Δήμου Ξάνθης.

Επειδή νομιμοποιούμαστε να ασκήσουμε την παρούσα αίτηση ακύρωσης.

Επειδή η παρούσα αίτησή μας είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθινή. Επειδή εσφαλμένα έκανε δεκτές η Α'βάθμια Επιτροπή Δασικών Αμφισβητήσεων τις αντιρρήσεις της Δ/νσης Δασών Νομού Ξάνθης.

Επειδή κατά τα παραπάνω ορθώς εκδόθηκε η με αριθμό 8/2010 προσβαλλόμενη απόφαση και η με αριθμό 1674/2010 πράξη χαρακτηρισμού Δασάρχη Ξάνθης.

Επειδή ήδη με την με αριθμό ..... /2015 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Ξάνθης αποφασίστηκε η άσκηση της παρούσας αίτησης ακύρωσης και δόθηκε η εντολή στην δικηγόρο με έμμισθη εντολή στο Δήμο Ξάνθης, Ελένη Χατζηλιάδου,

προκειμένου να την καταθέσει και να παρασταθεί κατά την εκδίκασή της υποστηρίζοντας τα συμφέροντα του Δήμου Ξάνθης.

Επειδή, κατά το άρθρο 47 παρ. 1 του ν. 3900/2010 (Α' 213/17.12. 2010), ο οποίος, κατά το άρθρο 70 αυτού, ισχύει από 1.1.2011, προστέθηκε περίπτωση ιδ' στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977 (Α' 268), όπως αυτό ίσχυε κατά τον χρόνο δημοσίευσης του ν. 3900/2010 στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Κατόπιν της ανωτέρω προσθήκης, το άρθρο 1 του ν. 702/1977 ορίζει τα εξής: «1. Στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου υπάγεται η εκδίκαση αιτήσεων ακυρώσεως ατομικών πράξεων διοικητικών αρχών που αφορούν: α)... ιδ) το χαρακτηρισμό εκτάσεων κατά το άρθρο 14 του ν. 998/1979 (ΦΕΚ 289 Α') και την κήρυξη εκτάσεων ως αναδασωτέων κατά τα άρθρα 38 και 41 του ίδιου νόμου,...», το δικαστήριό Σας είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της παρούσας. Περαιτέρω με το άρθρο 47 παρ. 3 του ως άνω ν. 3900/2010 αντικαταστάθηκε το άρθρο 5Α του ν. 702/1977, ορίσθηκε δε ότι: «Οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων που εκδίδονται επί των διαφορών των περιπτώσεων α', β', γ', δ', ε', ια' και ιγ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου δεν υπόκεινται σε έφεση» και με το άρθρο 50 του ίδιου ν. 3900/2010 ορίσθηκε ότι «Οι διατάξεις των άρθρων 47 παράγραφοι 1... καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς υποθέσεις...».

ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

Και για όσους άλλους λόγους επιφυλασσόμαστε να προσθέσουμε με τη συζήτηση της παρούσας και με την ρητή επιφύλαξη κάθε δικαιώματος μας.

Ζ Η Τ Ο Υ Μ Ε

Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτησή μας.

Να ακυρωθεί η με αριθμό 8/2010 απόφαση της Α' βάθμιας Επιτροπής Δασικών Αμφισβητήσεων Νομού Ξάνθης, με σκοπό να ακυρωθεί η με αριθμό 1674/2010 πράξη χαρακτηρισμού Δασάρχη Ξάνθης.

Να υποχρεωθεί το καθ'ού στην καταβολή της δικαστικής μας δαπάνης.

Τέλος ο Πρόεδρος κάλεσε τα μέλη να αποφασίσουν σχετικά.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ύστερα από συζήτηση, έχοντας υπόψη :

Α. Το με αριθμό 4311/21-4-2015 έγγραφο της Γενικής Δ/νσης Δασών και Δασαρχείου Ξάνθης που περιήλθε στο Δήμο στις 29-4-2015 για την έναρξη της προθεσμίας άσκησης της αίτησης ακύρωσης.

Β. Η με αριθμό 411/2010 απόφαση της Δημορχιακής Επιτροπής Δήμου Ξάνθης

Γ. Η με αριθμό 8/2010 απόφαση της Α' βάθμιας Επιτροπής Δασικών Αμφισβητήσεων και την με αριθμό 1674 απόφαση Δασάρχη Ξάνθης

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

Εξουσιοδοτεί τους δικηγόρους του Δήμου Ξάνθης, Ιωάννη Λάμπρου, Ελένη Χατζηλιάδου από κοινού ή ο καθένας χωριστά, **α)** για την κατάθεση αίτησης ακύρωσης ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής με σκοπό την ακύρωση της υπ' αριθ.

8/2010 απόφασης της Α' βάθμιας Επιτροπής Δασικών Αμφισβητήσεων Νομού Ξάνθης καθώς και κάθε άλλης συναφούς προγενέστερης ή μεταγενέστερης πράξης ή παράλειψης, δεδομένου ότι συντρέχει έννομο συμφέρον του Δήμου Ξάνθης για την άσκηση της εν λόγω αίτησης ακύρωσης και γνωμοδοτούμε θετικά για την άσκηση της και **β)** παράσταση των νομικών συμβούλων κατά τη συζήτηση της υπόθεσης για τους λόγους που προβάλλονται στο σχέδιο της αίτησης ακύρωσης.

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό **125/2015**.

Ύστερα συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφηκε ως εξής:

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο Πρόεδρος

Χαράλαμπος Αθ. Δημαρχόπουλος
(υπογραφή)

Τα μέλη

(Ακολουθούν υπογραφές
των παρόντων μελών)

Ακριβές απόσπασμα
Ξάνθη, 23 Ιουνίου 2015

Με εντολή

Η Γραμματέας της Οικονομικής Επιτροπής
Στυλιανή Μόσχου